

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

**Letnik 37, št. 9
DECEMBER 2017**

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ VOŠČILO
- ⇒ 70-LET
- ⇒ IN MEMORIAM
- ⇒ ADVENTNI VENEC

<http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

DRAGI BRATJE IN SESTRE!

»Luč sveti v temi « (Jn 1,5)

Bog nam v svoji veliki ljubezni na novo daruje božične praznike in nas vodi v novo leto 2018. Imamo priložnost sprejeti v svoje življenje »Besedo, ki je meso postala« (Jn 1,14). Lahko vriskamo od veselja, ker Jezus – Emanuel – prihaja, da bi bil vedno z nami in razsvetljeval našo življenjsko pot. Odprimo široko naša srca in v detetu Jezus prepoznamo našega Boga in Gospoda, ki je izvir naše vere in upanja. Sprejmimo Jezusa, da bi lahko videli v drugem človeku brata in sestro.

Zato v kontemplaciji čudeža Božjega rojstva za božične prazni-

ke in novo leto iz srca voščiva vsem: naj Vas Jezus napolni s svojo ljubeznijo, veseljem in mirom; naj podeli edinstvo in razumevanje v vaših družinah in okolju; naj vam podari veliko sočutja in solidarnosti z bolnimi, trpečimi in osamljenimi. Božja Mati naj pomaga vsakemu videti v detetu Jezusu Božjega Odršenika, ki je prišel k nam ljudem, da bi nam pokazal obraz Boga, ki nas ima neskončno rad.

Vse dobro in obilje Božjega blagoslova vam vsem želiva

*dhp g. Rafael in
g. župnik Janez*

ŽUPNIKOVIH 70

Spoštovani gospod župnik Janez Kompare

Okrogle obletnice so priložnost, da izrečemo tisto, kar bi morali večkrat, vsak dan, morda večkrat na dan. Besedo HVALEŽNOSTI namreč.

Najprej smo hvaležni, ker si sledil Božjemu klicu in postal duhovnik. Postal si neutrudni delavec v Bož-

jem vinogradu, postal si vesel oznanjevalec nedoumljive in skrivnostne Božje govore. Približal si nam jo, da je postala oprijemljiva, da je začela postajati del našega življenja, steber in opora. Odkril si nam, da greh in smrt nista največja tragika človeka, saj je Jezus Kristus vse grehe človeštva nesel na križ in smrt je s slavnim vstajenjem že prema-

gal! Največja tragika človeka je, če reče NE Njegovi neskončni LJUBEZNI! Cenimo te, ker si nam vedno na voljo, zlasti če gre za spoved ali duhovni pogovor. Veliko nam pomeni, ker si odprt za različne skupine in dejavnosti v župniji. Gospod ti je dal smisel za humor, ki mnogo-krat razelektri napetost in odpre srce za globlje sporočilo. Tudi če smo

Foto: Marjan Verč

Foto: Marjan Verč

kakšen vic že slišali, vedno vžge. Gotovo ne vidimo, s čim vse se moraš spopadati na gospodarskem področju: da bo dolg poravnan, da bodo zaposleni dobili plačilo, ki jim gre, da bodo prostori topli, da bodo oskrbovanci in otroci zadovoljni. Ne vemo, kaj vse premišljuješ v nočeh, ko ti glavobol ali druge bolečine ne dajo spati. Nikoli ne bomo vedeli (morda

še v večnosti), koliko darov smo prejeli, ker vse trpljenje daruješ za nas, za svoje župljane. O, vemo, da smo mnogokrat brezbrizni do evharistije, edinega studenca žive vode. Da ne znamo ceniti privilegija, da imamo v župniji vsak dan sveto mašo. Da mnogokrat ne vidiš sadov svojega dela. Toda vemo, da vse prepuščaš Gospodu, saj ti seješ, on pa daje rast.

Gospod te je izbral, da bi bil naš pastir in hvaležni smo mu zato. Podaril si nam 18 let svojega življenja. ISKRENA HVALA! Naj te Gospod blagoslavlja, ti daje veselje oznanjevanja ter pogum in moč v tihih nočeh polnih bolečine. Naj se ti daje spoznati in te prežema s svojo ljubeznijo.

TVOJI ŽUPLJANI

ZAHVALA

Na prvo adventno nedeljo, letos 3. decembra, sem obhajal 70. rojstni dan, katerega smo skupaj svečano praznovali v župniji.

Skupaj z vami in za vas dragi župljani, se zahvaljujem Bogu

za dar življenja, za starše, ki so mi posredovali življenje, za brate in sestre, s katerimi smo po Božji previdnosti in dobroti preživljali otroštvo in mladost.

O Bog naš Oče, ob tem visokem jubi-

leju, ki sem ga doživel po tvoji dobroti in previdnosti, se ti iz vsega srca zahvaljujem za vse prejete milosti in vsak trenutek življenja, ki je bil srečen ali pa tudi ne. Za vse se Ti zahvaljujem, posebno pa za slovesno in pri-srčno izkazano hval-ležnost, ki sem je bil deležen v župnijskem občestvu, pa tudi ob presenečenju, ko so me pozdravili pred-stavniki vseh župnij, kjer sem deloval kot duhovnik.

Hvala Rafaelu, članom ŽPS, pevcem pri vseh treh sv. mašah, liturgičnim sodelavcem in vsem vam, dragi farani in tudi za vaše velikodušne darove. Vse to mi govori, da me imate radi in sem zato z veseljem med vami.

Bog daj, da bi še veliko dni preživeli skupaj in gradili občestvo z Bogom Očetom, Sinom in Svetim Duhom. Bogu hvala!

Vaš župnik Janez

Foto: Marjan Verč

NA PRAZNIK KRISTUSA KRALJA SMO ZDRUŽILI MOČI

Z Mladinskim zborom Adoramus smo se 26. 11. 2017 odpravili na Rakovnik, kjer je potekalo tradicionalno nacionalno srečanje mladinskih zborov.

Srečanja, ki potekajo na vsaki dve leti, organizira salezijanska mladinska pastorala zaradi želje po druženju mladih pevcev in zaradi širjenja repertoarja župnijskih pevskih zborov.

Z Mladinskim zborom Adoramus smo že vse od konca septembra vneto vadili skladbe, ki jih je za ta dogodek izbrala Polona Stegu, zbo-

rovodkinja zbora na Gimnaziji Želimlje, ki je tudi dirigirala mladim pevcem. Konec oktobra smo se odpravili na Rakovnik, kjer je potekala prva skupna vaja. Že takrat smo bili navdušeni predvsem nad številčnostjo zbora; bilo nas je okoli 300.

November se je počasi približeval koncu, s pevkami pa smo stisnile še zadnje moči, da smo zvadile še zadnje podrobnosti. Napočil je dan D in z navdušenjem smo se odpeljale proti Ljubljani, na Rakov-

nik, kjer je potekalo srečanje. Pred mašo, ki je bila glavni dogodek srečanja, smo še zadnjič povadili pesmi skupaj z bandom, ki nas je spremljal tudi kasneje.

Maša je bila čudovita izkušnja, kjer so se glasovi pevcev iz 19 zborov združili v eno. Čutiti je bilo toploto in energijo, ki jo je prispeval vsak posamezni pevec in ni nikogar puščala praznega. Zares smo začutili delovanje Svetega Duha.

Lucija Treven

IN MEMORIAM: Jože Skvarča, 1939–2017

Ob njegovem imenu verjetno večina Logatčanov pomisli na zdravnika.

Vzgojen je bil v družini, kjer so ga klen krščanske vrednote izoblikovale v to, kar je bil.

Se šolal v pomanjkanju, bil študent z vasi in postal zdravnik v časih, ko ni bilo vsega na dlani.

V svojem življenju je med družinskim življenjem in odgovornim delom znal pluti tudi še z mnogimi drugimi interesi. Bil je zaveden pevec. In kristjan. Športnik po duši in nogometaš s celim telesom.

Se ob osamosvojenji Sloveniji aktivno odzval v lokalnem političnem okolju. Bil prijatelj in svetovalec. In steber logaškega zdravstva.

Zdaj ga ni več tu.

Se tudi vi poigravate z mislimi, zakaj breme mnogih in težkih bolezni visi nad nekom, ki je marsikomu zmožgal takšna breme-

na lajšati?

Nikar! Nesel je točno tako breme, kot ga je zmožgal. In ni bil sam. Zato neskončna hvaležnost tistim, ki ste mu zmožgli stati ob strani in vztrajali do zadnje minute.

Jaz sem ga lahko klical stric Jože. In bo zame, za vse nas bližnje sorodnike – mlajše in starejše – za vedno tudi ostal: stric Jože.

Bil je mož in oče.

Zdaj se bolj zavedam, da je bil privilegij biti v njegovi bližini.

Ne le zato, ker se iz otroštva spominjam le najlepših prizorov z njim in njegovo družino.

Ne le zato, ker nam ni bilo potrebno nikoli biti v skrbeh, če smo zboleli.

Niti ne zaradi vseh podarjenih cedevit, kratkih prisrčnih obiskov, zabitih golov, prepetih pesmi in zabavnih večerov.

Ampak zato, ker je kot mož in oče

puščal sled. Sled za vzgled vsem nam.

Bil je zdravnik.

V njegovih karto-tekah se je nabralo milijon zdravstvenih pregledov, pravijo njegovi kolegi v zdravstvenem domu. V štirih desetletjih dela v domačem kraju je to pomenilo tudi milijon odločitev.

Ki so vodile v rešitev, ozdravljenje, da, včasih tudi v nelagodje in strah.

Zaradi njegove vneme, ljubezni do dela, čutnosti in odnosa do človeka vem, da so bile njegove odločitve usmerjene le v eno: pomagati!

Neutrudno, štiri-deset let in več. Iz dneva v dan, podnevi in ponoči, dežuren ali ne, utrujen ali neprespan: bil je tu. Za vse nas.

Bil je Človek.

Z velikim srcem. S po starejših podedovano neomajnostjo, ki se pritiče vrednot, ki danes prehitro tonejo v ozadje: ljubiti, verovati, razdajati, odpustiti ...

RAZLAGA SIMBOLIKE ADVENTNEGA VENCA

Spomnim se, da mi je rekel: Delaj dobro, saj se dobro z dobrim vrača.

In se vrača – tudi pri njemu: s številnimi, ki so se prišli posloviti in se zahvaliti, z množico, ki ga je pospremila k počitku in s čutečim nagovorom duhovnika.

Dobro se vrača tudi skozi njegovo družino, ki ji zapušča svoj zgled. In skozi njegovo delo, ki daje neizbrisen pečat vsem nam: za vzgled, kdo je človek, kako si človek in zakaj si človek!

Bil je Človek z veliko začetnico.

In bo zato živel z nami in med nami tudi sedaj, ko ga tukaj več ni. Pogrešan od tistih, ki smo ga imeli radi. In, kot pravi njegova najljubša pesem:

»Vrnjen k očetu, v tihi domači kraj, kjer na hišnem pragu, srečo dobiš nazaj«.

Janez Čuk

Adventni venec je iz rastlinja spleten venec s štirimi svečami, ki ponazarjajo štiri adventne nedelje. Kot okras in liturgični simbol adventnega časa, prevzet od germanskih narodov, se je v Sloveniji uveljavil v osemdesetih letih 20. stoletja. Večji venec s štirimi svečami visi ali je postavljen v cerkvah na vidnem mestu v prezbitariju, vsako adventno nedeljo pa na njem prižgejo dodatno svečo.

Liturgični adventni venec ima več simboličnih pomenov in razlag:

Okrogla oblika pomeni popolnost in večnost. Zimzelene veje govorijo o življenju, o Jezusu Kristusu, ki prihaja med nas. Simbolika vijolične barve predstavlja upanje, da bo tema premagana. Štiri sveče, ki so lahko samo v vijolični ali beli barvi, imajo posebno simboliko:

- ⇒ predstavljajo štiri mejnike (stvarjenje, učlovečenje, odrešenje in konec sveta);
- ⇒ predstavljajo štiri strani neba: sever, jug, vzhod in zahod, kar govori o univerzalnosti Kristusovega učlovečenja za ves svet in vse ljudi;
- ⇒ predstavljajo štiri letne čase, kar pomeni, da je bilo Kristusovo rojstvo pomembno ne samo za tisti zgodovinski čas, v katerem je živel na Zemlji, ampak je pomembno za vse čase in vsako dobo;
- ⇒ predstavljajo človekovo življenje; (ob rojstvu)

prižgana sveča je vsak trenutek manjša, kar govori o tem, da smo vedno bliže sklepu življenja in nas spominja na tuzemsko minljivost.

Sveče prižigamo tako, da na prvo adventno nedeljo prižgemo prvo, na drugo adventno nedeljo poleg prve prižgemo tudi drugo –

in tako naprej do četrte adventne nedelje, kar pomeni, da je v času, ko se bližamo rojstvu Jezusa Kristusa, v prostoru vedno več svetlobe. V duhovnem smislu to pomeni, čim bliže smo Bogu, tem več je svetlobe tudi v naših življenjih.

Adventni venci naj bi bili narejeni brez dodatnega okrasja in to z namenom, da pride do izraza opisana simbolika.

Nekateri razlagalci štiri sveče in štiri adventne nedelje povezujejo tudi s štirimi obdobji zgodovine odrešenja: 1. od stvarjenja do Abrahama, 2. od Abrahama do judovskih kraljev, 3. od judovskih kraljev do babilonske sužnosti, 4. od babilonske sužnosti do Kristusovega rojstva.

Vir: <http://katolska-cerkev.si/>

SPOMIN NEDOLŽNIH BETLEHEMSKIH OTROK

V zvezi z božičnim praznikom Cerkev že od 5. stoletja obhaja spomin nedolžnih betlehemskega otrok, ki jih je dal pomoriti kralj Herod, ker je hotel spraviti s poti dete Jezusa, ki so ga modri z Vzhoda označili kot 'novorojenega judovskega kralja'.

Ti otroci so bili dejansko umorjeni zaradi Kristusa. Čeprav takšne smrti niso sprejeli nase zavestno (za mučeništvo v pravem pomenu je to potrebno), jih je Cerkev že zgodaj častila kot prave mučence. Na Zahodu so njihov praznik vsaj že sredi 6. stoletja

obhajali 28. decembra.

O teh malih mučencih poroča sveti Matej v drugem poglavju svojega Evangelija. Jezusovo rojstvo je privabilo modre z Vzhoda, da so se prišli poklonit novorojenemu judovskemu kralju. Njegova zvezda jih je

pripeljala najprej v Jeruzalem. Ko je judovski kralj Herod slišal o tem novorojenem judovskem kralju, se je silno prestrašil. Zbal se je za svoj kraljevski prestol. Sklical je velike duhovnike in pismouke ter jih spraševal, kje neki bi mogel biti rojen ta judovski kralj, o katerem govorijo modri. Pismouki so mu povedali, da je prerok Mihej napovedal, da se bo Kristus, vojvoda in pastir, rodil v Betlehemu v Judeji.

Tedaj je Herod modre poklical k sebi in jih natančno spraševal o zvezdi, ki jih je vodila, in jim naročil, naj gredo v Betlehem, počastijo novorojenega judovskega kralja, potem pa naj se vrnejo in mu poročajo, ker bi ga tudi sam rad šel počastit. V resnici pa je v svojem srcu sklenil, da bo otroka umoril. Modri so res nadaljevali pot proti Betlehemu, kjer so Jezusa počastili in mu izročili svoje darove. Na božji opomin pa se niso vrnili k

Herodu. Ta jih je nekaj časa čakal, potem pa, ko je sprevidel, da jih ne bo, je izpeljal krut načrt: dal je v Betlehemu in okolici pomoriti vse dečke, dveletne in mlajše, misleč, da bo med temi tudi tisti novorojeni kralj, o katerem so govorili modri z Vzhoda. Ta peklenski načrt mu je spodletel, kajti Bog je po svojem angelu Jožefu velel, naj vzame dete in njegovo mater ter se umakne v Egipt, dokler kruti Herod ne umrje. Človeško gledano so betlehemske otroci umrli kot nedolžne žrtve, v luči nedoumljivih božjih načrtov pa kot pričevalci za Kristusa. V molitvenem bogoslužju jih danes Cerkev slavi: »Za Kristusa umrli so, / nedolžni so prišli v nebo. / Zdaj v slavi se radujejo, / med angeli prepevajo.«

Albin Škrinjar v svojih evangeljskih premišljevanjih razlaga: »Jezus ni krut do svojih malih betlehemske rojakov, ko jim na neki način povzroča

smrt: ali ne bodo za vso večnost v nebesih slika in prilika njegovega detinstva in posebna krona v nebeški slavi?«

S praznikom nedolžnih otrok je povezan običaj tepežkanja, zato mu pravijo 'tepežni dan' ali 'pametiva'. Zdaj so tepežkarji otroci, prvotno pa niso 'tepli' otroci, temveč doraščajoči fantje in tudi odrasli možje in sicer predvsem dekleta in mlade žene. Udarci niso bili simbolični, kot pri današnjem tepežkanju, ampak kar krepki. Danes dekleta in žene pred tepežkarji bežijo, nekdaj pa je bilo drugače. Udarci s šibo na ta dan so prinašali blagoslov in rodnost, zato so jih potrpežljivo in voljno prenašale.

USPEH NAŠIH MINISTRANTOV

V naši vrhniški dekaniji, ki obsega župnije od Hotedršice do Preserja, smo imeli dne 9. 12. 2017 nogometni turnir in kviz za ministrante. Dogodek je potekal v OŠ Tabor v Gornjem Logatcu, kjer vsako soboto igramo nogomet, od 10. do 12. ure. Fantje so se udeležili tekme v dveh kategorijah. Mlajši do 6. razreda in starejši do konca srednje šole. Obe naši ekipi sta osvojili 1. mesto in zlati pokal. Tudi v kvizu je naš ministrant Luka Skvarča osvojil zlato medaljo. Iskrene čestitke našim zlatim nogometašem in Luku, ki je stoodstotno, torej povsem brez napake odgovoril na vsa vprašanja v kvizu. Želimo vam še naprej, da bi pomnožili vaše talente med njimi, predvsem vero in ljubezen do Boga. Vse dobro in obilje Božjega blagoslova.

Kaplan Rafael

KOLOFON

Izdaja: *župnija Dolnji Logatec*

Odgovarja: *Janez Kompare*

Glavni urednik: *Alen Širca*

Naklada: *600 kos*

Spletni naslov: <http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

Prispevke pošljite na naslov: farni.list.logatec@gmail.com do 15. v mesecu.